

KHANNA HIGH SCHOOL FOR GIRLS - CALCUTA El nostre Jubileu d'Or

L'any 2017 va fer 50 anys que es va fundar el **Khanna High School**. Des del 1967, amb el **Sr. Shiv Kumar Khanna**, el KHS ha fet un gran salt i en l'actualitat hi ha més de 5.000 estudiants.

Rima Km Shaw, 6a nota en matemàtiques del curs 10

KHS 50 ens fa recordar que per molts l'escola ha estat la seva segona casa, un lloc que està en el cor d'estudiants, pares, directores, professors i de tots i totes els que treballem a l'escola. Som una família que està unida i que li agrada treballar amb harmonia.

Per commemorar aquesta ocasió tan especial, el KHS ha organitzat un ventall d'interessants activitats durant l'any, amb demostracions de les estudiants d'**Arts, Ciències, Negocis i Economia**, a més d'una magnífica exposició de dibuix i manualitats. Les festes van incloure programes culturals, com la celebració del Dia de la Terra, el Dia dels Esports, recital de poemes indis i moltes altres activitats, fent que aquest hagi estat un dels períodes festius més memorables en la història de l'escola.

El 25 de febrer es va celebrar el **Jubileu d'Or**. Va estar convidat el **Sr. Sudip Bandhopadhyaya**, **honorable Membre del Parlament**, i moltes altres eminents personalitats en diferents camps, així com antics professors i antigues alumnes. La festa va començar amb una càlida benvinguda del nostre secretari, **Sr. Rajesh Khanna**, i la **presidenta, la Dra. Urmila Khanna**, i el **Sr Vijay Khanna**.

**Kriti Gupta
1a del curs 10**

A continuació hi va haver una gran varietat d'actuacions de les alumnes de l'escola i es va passar un documental que fa un recorregut de la institució, des de l'inici fins al present. La celebració ha procurat mostrar el millor de les nostres estudiants. Fent honor al passat i donant energia pel futur. Elles van tenir un gran nivell en les activitats extraescolars, a més han aconseguit uns excel·lents resultats acadèmics, que a tots ens fan sentir molt orgullosos.

Volem donar les gràcies a totes les persones de **YAMUNA**, pel seu suport continuat des de l'any 2005 i els seus bons desitjos. Bé podríem nomenar aquest any del Jubileu "**L'Any de la Gràtitud**" perquè tenim molt per estar agraïts.

Kajal Mahtani
(Profesora Khanna High School for Girls - Calcuta)

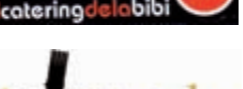
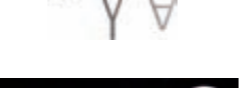
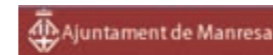
Dissenys solidaris

Fa dos estius vam tenir la sort de rebre la vista d'una família de viatgers solidaris que es van allotjar a la **Maison Tsinjo** per conèixer els projectes i fer tallers amb els nens i nenes de l'ONGD. La Paola, mare de la família i dissenyadora de moda, un cop a casa va crear una col·lecció i va fer els patrons per a que les dones de la Cooperativa poguessin confeccionar i vendre. A més, ens va subministrar els teixits.

L'estiu següent al seu viatge, va enviar dos dissenyadors a Madagascar per a treballar amb les dones durant 15 dies. La col·lecció és una preciositat! La podeu trobar a la Seu de **YAMUNA** al carrer París 97 de Barcelona.
Gràcies Paola per tanta sensibilitat, empatia, dedicació i confiança!

GRÀCIES a tots!

Publicació semestral per a socis i col·laboradors de Yamuna

CNaP'S - AE.RAMASSÀ

**PARTIT DE FUTBOL
PER LA PAU**

Com ja us vam comentar al desembre, vam organitzar un partit de futbol amistós entre el **AE Ramassà de les Franqueses del Vallès** i la **CNaP'S**, l'equip guanyador de les 5 darreres lligues a Madagascar. El partit va tenir lloc el passat dia 22 d'abril.

L'ONGD **YAMUNA** agraeix al club **AE Ramassà** per confiar-nos aquest projecte solidari, un gran projecte, que ens ha obert un món que desconeixiem. Vam acceptar aquest repte sense saber la magnitud de l'organització. Hem après a desenvolupar-nos en la comunicació a nivell nacional, en tots els medis possibles, com ràdio, televisió i diaris. Hem fet aliances amb nous socis i les hem mantingut amb altres socis ja fidelitzats. S'ha parlat de **YAMUNA** i hem demostrat que podem liderar un altre gran esdeveniment, encara que això no és el nostre objectiu principal. Però al menys, si tenim una nova proposta sabrem com dirigir-la.

El Club **AE Ramassà** ha estat a l'alçada i ha demostrat que no només promouen els valors que hi diuen sobre el terreny, sinó com a club i com a persones. Ens ha gratificat conèixer-los i hem descobert que el club és molt més que un club de futbol, és una filosofia, i que entre tots la voluntat de fer-ho bé i millor, ha estat sempre present. Tot l'equip de **YAMUNA**, tant a Barcelona com a Madagascar els felicita per la feina que fan, i ens congratula que aquest 2018 **YAMUNA** també formi part de la seva història, com ells ho són ja de la nostra. La donació que ha aconseguit l'**AE Ramassà** també ha sigut històrica, més de **17.000 euros**, que destinarem a la construcció d'una llar, dins el recinte de la seu de l'ONG, per a traslladar-hi al segon grup de nens i nenes acollits. Gràcies **Ramassà** per ajudar-nos a continuar amb el nostre somni de millorar la vida de la població més vulnerable de Madagascar, un país que presenta uns nivells de pobresa extrems i un panorama social, polític i mediambiental molt descoratjador. Esperem que la nostra relació no acabi aquí i que sempre hi hagi una connexió entre les dues entitats, amb la finalitat d'intentar que el món sigui una mica millor.

ARAHABAINA Felicitats en malgaix

Arahabaina, és la paraula que va voler aprendre la meua mare quan va venir a Madagascar l'any 2008 amb el seu company Lowell per conèixer YAMUNA. Va ser tota una aventura. Jo hi era de viatge de seguiment i els vaig anar a rebre a l'aeroport. Recordo perfectament la impressió que em va fer veure'ls arribar, amb un somriure d'orella a orella, passar la policia i sortir entre la multitud. Era un trajecte que jo havia fet i he tornat a fer tantes vegades, tant impactant que resulta el primer cop que hi arribes (en el meu cas amb el meu marit a buscar la nostra filla Sara l'any 2000). La foscor de la nit a pesar de la llum elèctrica, els visats manuals, la cinta de les maletes que s'encalla, les maletes que no arriben, la gent, les olors, els ventiladors de sostre, la calor segons en quin moment de l'any viatges...

Els vaig acompanyar a l'hotel i al matí els recollia per anar junts a Vontovorona a conèixer els projectes. En aquell moment el centre d'acollida encara funcionava com a tal i era el projecte més important que teníem. A Tsinjo hi vivien una cinquantena de nens i nenes de totes les edats que rebien les visites amb gran entusiasme, que a més fos la meua mare creava molta expectativa. L'equip local els hi va explicar tot el que fèiem, vam visitar els habitatges socials que albergaven el programa de dones, els terrenys de l'escola, encara no s'havia construït però ja estava en marxa. La meua mare va voler aprendre la paraula arahabaina i es va passar tot el dia dient arahabaina a tothom, a la coordinadora, a les assistents socials, als educadors, a la comptable, als guardes, a les dones de la neteja, a les cuineres...no podia contenir les llàgrimes, estava tremendament emocionada, tots dos ho estaven. El plaer de gaudir aquell dia amb ells, de la seva emoció... m'ha acompanyat sempre.

Després van viatjar cap al sud fins a la costa oest, a Tulear. És una ruta preciosa, però que t'apropa a la dura realitat d'aquest país on es viu encara d'una manera tant ancestral. Cada dia ens parlàvem per telèfon i jo des de YAMUNA anava seguint els seus passos, estaven emocionats, impactats per la pobresa, entusiasmats per l'amabilitat de la gent. Van acabar a Ifaty un poblet coster amb bungalows davant del mar. De tornada a Tana (capital), abans d'agafar el vol que els havia de portar a casa, comentant el viatge recordo que ma mare em va dir.

"Asseguts al vespre al bungalow, davant del mar, després de tants dies intensos, veient els pescadors amb les piragües llençant les xarxes, m'he sentit tant tremendament privilegiada...no he pogut evitar de pensar que si algú, per sorpresa, ens venia per darrera a tallar-nos el coll i a robar-nos-ho tot, jo, ho entendria perfectament... I tant! no es pot suportar tanta injustícia i tanta desigualtat!"

vaig pensar que tenia molta raó. Gràcies mare per haver volgut conèixer el país que va veure néixer les teves netes i el projecte que ha omplert durant tants anys la meua vida.

Mireia Trias i Trueta
(Responsable de Projectes)

APADRINA UN NEN I DÓNA-LI UN FUTUR DIGNE!

Només per 20 euros al mes, pots garantir que un nen o nena rebi una formació de qualitat, mengi equilibradament cada dia i pugui anar al metge quan ho necessita.

* Tenim un registre d'informació dels nens i nenes mitjançant fotografies, cartes i dibuixos, així com de l'evolució dels projectes de YAMUNA.

* Aqueixos que he desitjat ser-ne beneficiats a visitar-los.

No t'he pensat més
i envia'm un mail a:
info@yamuna.org

Quan el sol es reflexa sobre l'aigua dels arrossars, sents l'ànima de Vontovorona

Quan em pregunto per què vaig triar Madagascar com a destinació per a col·laborar en un projecte de cooperació, encara em costa de respondre. La veritat és que va ser el projecte de YAMUNA el que em va permetre endinsar-me en aquesta aventura que de ben segur marcarà un abans i un després a la meua vida. Crec que s'ha de viure en primera persona per a poder entendre l'experiència vital en un país com Madagascar: la gent, el ritme de vida, les tradicions, la cultura, la manera d'entendre les diferències, la manera de treballar... Cal ser-hi per a poder respirar d'aprop la vida de la gent que treballa aquí.

Em dic Clara i tinc 24 anys. Ja fa 2 mesos que estic vivint com a voluntària a Vontovorona (Madagascar) al costat de la casa d'acollida Tsinjo. Durant la setmana, la meua tasca dins l'organització és donar suport a l'educadora social del centre, la Fenitra, en el projecte d'orientació professional per a joves. També dono suport a l'escola CEM a la Nassy (professora CEM i mare d'acollida) en les activitats educatives dels més petits (prescolar). Amb les dues he acabat treballant amb molta complicitat. Els caps de setmana, juntament amb l'Uri, (l'altre voluntari que ja és quasi Malgaix) fem petites excursions amb els nois i noies de les dues cases d'acollida. Ens ho passem pipa. Entre paisatges compartim cançons, jocs, paraules en Malgaix - Català, salutem a tothom del poble i en definitiva gaudim de les vistes.

Hi ha molts infants que han de treballar perquè han d'ajudar a casa o perquè els seus pares no els hi poden pagar una educació. Els infants i adolescents beneficiaris de YAMUNA això ho tenen garantit. L'escola CEM manté una molt bona organització amb una directora al capdavant molt potent i competent i un subdirector (Gabriel) que s'entrega amb cos i ànima per a que l'escola funcioni bé. No vull deixar de nombrar totes les professores i el professor que treballen dur per garantir l'educació de 300 infants i joves.

Crec que els nois i noies d'aquí tenen el sentit de la imaginació molt més avançat: juguen i s'ho passen genial sense necessitar cap tipus de joguina, ni cap mòbil, ni maquina per passar-s'ho bé. Hi ha un joc que fan sobretot les nenes petites que em crida especialment l'atenció: normalment es fa en grups de 2 a 4 persones. Es tracta d'agafar dues pedres, fer-les picar entre elles mentre s'explica a la resta de companyes tot allò que tens al cap en forma d'història. Ho trobo espectacular.

A més a més, he pogut compartir molts dinars (Loka - acompanyament de l'arròs típic Malgaix i vary que és l'arròs en sí) amb les treballadores i els treballadors de l'equip: m'encanta sentir-los parlar, però sobretot m'encanta saber com han arribat fins aquí. Coneixes vides de tots colors i de diferents complexitats, però tots comparteixen la perseverança, la humilitat, la gratitud i la gentilesa.

Si m'hagués d'emportar un record de Vontovorona, aquest és l'anada a l'escola CEM de cada dilluns a les 8 del matí. M'aixeco, em vesteixo i surto preparada per a estar amb els nens i les nenes de prescolar. El dia es va alçant i la gent ja està en marxa. Les mares acompanyen a l'escola als seus fills i filles, els zebús ja fa estona que pasturen i els agricultors i les agricultores de Vontovorona ja conreen la terra. Tothom et saluda i et diu "Manaona" o "Salama". Per arribar al CEM has de creuar els camps d'arròs. És en aquest moment quan sents l'ànima de Vontovorona quan veus com la llum del sol es reflexa sobre l'aigua dels arrossars.

Encara no he acabat la meua experiència aquí amb YAMUNA però el que ja puc dir és que el motor d'aquesta ONG són les persones i això es nota. Vull remarcar la feina que fan els 35 membres de l'equip local, la humilitat amb la que treballen i sobretot que tots creuen en aquest projecte. Gràcies a YAMUNA he pogut descobrir una realitat molt diferent a la meua i a l'hora conèixer a persones que de ben segur que em serviran com a referència per a poder tenir un punt de vista una mica més crític de la societat en la qual vivim actualment. Hi ha molta feina a fer al món on vivim i YAMUNA és un d'aquests petits granets de sorra que ajuda a fer d'aquest món un lloc una mica més just per a tothom.

Clara Ventosa (Voluntària)

Seguim sensibilitzant

Com ja sabeu al Centre Educatif Mandrosoa (CEM) els alumnes que tenim són estudiants de l'Escola Pública de Primària (EPP), que venen per complementar la seva educació. A Madagascar les escoles públiques no poden garantir l'horari complet de classes lectives, la manca de recursos i la manca de voluntat política, fan que la ràtio d'alumnes per mestre sigui de 60-70 i els recursos públics destinats totalment insuficients. S'han de fer dos torns al dia, uns estudiants vindran la primera meitat de la jornada i els altres al segon torn. A més d'oferir tots els àpats necessaris per poder continuar el curs escolar de manera òptima, portar-los al metge a l'inici i finalització del curs com a mesura preventiva i també en cas d'urgència, fem al llarg de l'any tallers de sensibilització, sempre enfocats: als alumnes, als familiars i amb una visió més pedagògica a l'equip educatiu.

Amb aquesta fórmula tractem temes com la perspectiva i la igualtat de gènere, la ciutadania, el medi ambient, la higiene, etc. Per YAMUNA és molt important no només ensenyar a multiplicar i a conèixer el medi, també ho és aprendre uns valors que ajudaran a aquests menors a créixer i esdevenir bons veïns i bones persones, esperem involucrades en la vida comunitària per poder arribar a canviar el panorama devastador de la crisi social i econòmica que pateix Madagascar.

Aquest any 2018 tindran lloc les eleccions presidencials per escollir un nou govern per la República de Madagascar, encara que s'ha viscut algun moment de tensió entre l'actual govern i l'oposició, sembla que es podrà votar dintre d'un clima d'estabilitat. Malauradament hi han moltes coses a fer, entre elles envers la infància.

A Madagascar formem part de la PFSCE (Plataforma de la Societat Civil per la Infància) on, treballam per visibilitzar, denunciar i sensibilitzar d'algunes pràctiques tradicionals nocives per a la infància que malauradament encara es practiquen avui en dia a la gran illa, en destaquem alguna...

Matrimonis forçats o de conveniència

Antigament, era una pràctica habitual a tota l'illa, actualment encara es dona a molts indrets. Els pares o famílies "reserven" les seves filles per a unions dins la mateixa família que els permetin preservar nom o títol i especialment la riquesa ("LOVA TSY MIFINDRA" s'anomena aquesta pràctica en malgaix). Els nens no tenen cap opció. Malgrat els canvis en les pràctiques tradicionals que van amb l'evolució de la societat, les ètnies i les regions mantenen certes tradicions perjudicials per als menors de 18 anys. Per als pares i la comunitat, especialment a les zones rurals, tan aviat com una nena arriba a la menarquia (aparició de la menstruació i el naixement dels pits que pot ser als 10 o 11 anys), ja es considera en edat fèrtil i deixa de ser una nena. Aquest concepte de l'infant com una persona menor de 18 anys està molt mal "acceptat" per les comunitats rurals.

El mercat de la dona

Al Centre Sud de l'illa (Ambalavao i Ihosy-Betsileo i Bara) son zones de cria d'animals i cada setmana es fa el mercat ramader. I a la tarda, després de la marxa de zebús, comença "EL MERCAT DE LA DONA o TSENAN'AMPELA". Es tracta de "la venda de noies i dones" que arriben al mercat vestides amb una camisa o samarreta i lamba (pareo) al voltant de la cintura i sense res més a sota. Els clients s'apropen i negocien el preu. El consum és immediat en una barraca propera. És una espècie de prostitució forçada. No obstant això, aquesta pràctica es denuncia a causa de la joventut de les noies. Però fins i tot els propietaris de bestiar (zebús) discuteixen pel preu i les rivalitats són l'alegria dels clients (preus més elevats en espècie, efectiu, equips electrònics, mobles i roba). No només se les explota in situ, també les compren com esclaves sexuals i/o per fer les feines domèstiques.